

*και τα δροσίζει.
 Και ποιος ξεκοίλιασε
 τη γυναίκα, το βρέφος και το σπίτι;
 Ένοχος δεν υπάρχει, καπνός.
 Ποιος έφυγε
 χτυπώντας πέταλα στις πλάκες;
 Κατάργησαν τα μάτια τους τυφλοί.
 Μάρτυρες δεν υπάρχουν πια, για τίποτε.»*

Μάνα του Αγνοούμενου

της Μαρτίσας Χατζηγιακουμή

Μάνα του αγνοούμενου Μάνα χαροκαμένη,
 που τόσα χρόνια καρτερείς το γιό σου ν'αγκαλιάσεις
 τώρα σου τον εφέρασιν να τον ενταφιάσεις

Εσύ που επερίμενες να τον γλυκοφιλήσεις
 τώρα σου τον εφέρασιν να τον νεκροφιλήσεις

Μα ποια ψυχή και ποια καρδιά τώρα για να βαστάξει
 να μέν κηιάψει, να μην δερτεί, να μην αναστενάξει

Μα τόσα χρόνια καρτερείς μέσα στα βάσανά σου
 νάρτει η ώρα και η στιγμή νάρτει και λίγο βάλσαμο μέσα εις την καρδιά σου

Μάνα του αγνοούμενου, Μάνα μαυροντυμένη,
 Που τώρα χρόνια καρτερείς και χρόνια περιμένεις,
 Μάνα χαροκαμένη

Τριανταπέντε χρόνια καρτερείς, μάνα, για να γελιάσεις
 για νάρτει ο γιός σου ο ακριβός να τον σφιχταγκαλιάσεις

Μα τόσα χρόνια καρτερείς να τον σφιχταγκαλιάσεις
 ένα καλήθι κόκαθα σου στείλιανε για να ενταφιάσεις

Ας όψουνται οι αίτιοι οι τρισκαταραμένοι
 που κάψαν τα βηλασάρια μας οι τρισκαταταραμένοι.